

GMMP+30

NATIONAAL RAPPORT
SURINAME

GMMP+30

Global Media
Monitoring
Project

2025

GMMP 2025 is gelicentieerd onder Creative Commons met de voorwaarden Naamsvermelding-NietCommercieel-GeenAfgeleideWerken. GMMP 2025 wordt gecoördineerd door de World Association for Christian Communication (WACC), een internationale NGO die communicatie voor sociale verandering bevordert.

Gegevens voor GMMP 2025 werden verzameld door de gezamenlijke vrijwillige inspanning van honderden organisaties, waaronder gender- en media-activisten, basiscommunicatiegroepen, universitaire onderzoekers, studenten, mediaprofessionals, journalistenverenigingen, netwerken van alternatieve media en geloofsgroepen. Niet-commercieel. U mag dit werk niet voor commerciële doeleinden gebruiken. Geen afgeleide werken. U mag dit werk niet wijzigen, transformeren of erop voortbouwen. Voor elk gebruik of verspreiding moet u anderen duidelijk maken onder welke licentievoorwaarden dit werk valt. Uw redelijk gebruik en andere rechten worden op geen enkele manier beïnvloed door het bovenstaande.

In samenwerking met

Dankwoord

Het Nationaal Media Monitoring Rapport is tot stand gekomen met ondersteuning van **Drise Management Consultancy, Training & Coaching**. Aangezien dit project in Suriname werd geïnitieerd als onderdeel van **CAFRA Suriname**, blijft deze naam nadrukkelijk erkend en vermeld.

Wij willen onze oprechte dank uitspreken aan de volgende vrijwilligers:

1. David Bijlhout
2. Mitera Clenem
3. Sharon Linger
4. Keshia Marengo
5. Janiva Samuels

Hun toewijding en inzet waren van onschatbare waarde. Zij hebben zich intensief ingezet tijdens de voorbereidingen, deelgenomen aan zowel online als fysieke trainingssessies, en een actieve bijdrage geleverd op de monitordag.

Grantangi

Sandra Clenem
Nationale Coördinator Suriname

Inhoudsopgave

VOORWOORD	4
Globale context	Error! Bookmark not defined.
Regionale context	Error! Bookmark not defined.
Nationale Context	Error! Bookmark not defined.
SAMENVATTING	11
EEN DAG IN HET NIEUWS IN SURINAME	15
DE CONTEXT	16
ONDERWERPEN IN HET NIEUWS	19
NIEUWSONDERWERPEN EN BRONNEN	Error! Bookmark not defined.
JOURNALISTEN EN VERSLAGGEVERS	Error! Bookmark not defined.
JOURNALISTIEKE PRAKTIJK: OVER DE CENTRALE ROL VAN VROUWEN, GENDERSTEREOTYPEN EN OP RECHTEN GEBASEERDE VERSLAGGEVING	Error!
Bookmark not defined.	
FOCUS OP GENDERGERELATEERD GEWELD	24
GESELECTEERDE CASE STUDIE	Error! Bookmark not defined.
SAMENVATTING EN CONCLUSIES	Error! Bookmark not defined.
AANBEVELINGEN EN ACTIEPLAN 2026-2030	Error! Bookmark not defined.
Bijlage 1. Methodologie	Error! Bookmark not defined.
Annexe 2. Lijst van Monitors	Error! Bookmark not defined.

VOORWOORD

Wereldwijde context

De **Verklaring van Beijing** en het **Platform voor Actie** stellen dat “de empowerment van vrouwen en hun volledige participatie op basis van gelijkheid in alle maatschappelijke domeinen, waaronder deelname aan besluitvormingsprocessen en toegang tot machtsposities, essentieel zijn voor het realiseren van gelijkheid, ontwikkeling en vrede” (Verenigde Naties, 1995).

In het bijzonder formuleert Sectie J van het Platform voor Actie expliciete doelstellingen met betrekking tot vrouwen en media:

- Strategische doelstelling J1: het vergroten van de participatie en toegang van vrouwen tot expressie en besluitvorming binnen en via de media en nieuwe communicatietechnologieën.
- Strategische doelstelling J2: het bevorderen van een evenwichtige en niet-stereotiepe representatie van vrouwen in de media (Verenigde Naties, 1995).

De eerste mondiale monitoring werd geïnitieerd vanuit de behoefte aan empirisch onderbouwde gegevens over de positie, rol en participatie van vrouwen in nieuwsproductie en nieuwsinhoud. Het Beijing Platform voor Actie verankerde mediabewaking vervolgens als een strategisch instrument ter verwezenlijking van doelstelling J1. Niet-gouvernementele organisaties en beroepsverenigingen binnen de mediasector werden daarbij aangemoedigd om zogenaamde “media watch groups” op te richten die media-inhoud monitoren en overleg plegen met nieuwsorganisaties om te waarborgen dat de belangen en behoeften van vrouwen adequaat worden weerspiegeld (par. 242a).

Het Global Media Monitoring Project (GMMP) is uitgegroeid tot het grootste en langstlopende onderzoeks- en advocacy-initiatief op het gebied van gendergelijkheid in en via de nieuwsmedia. Sinds 1995 brengt het GMMP in vijfjaarlijkse cycli kernindicatoren van gendergelijkheid in nieuwsberichtgeving in kaart. Over een periode van dertig jaar heeft het project gegevens verzameld uit meer dan 160 landen. Hoewel het mondiale medialandschap ingrijpend is veranderd, blijft de positie van vrouwen binnen nieuwsmedia opmerkelijk stabiel. De GMMP-resultaten tonen aan dat structurele patronen van ondervertegenwoordiging en stereotypering in nieuwsinhoud in belangrijke mate voortbestaan.

Wereldwijde bevindingen: kernresultaten

De globale bevindingen zijn gebaseerd op 29.935 nieuwsartikelen, waarin 58.321 nieuwsactoren en 26.560 nieuwsprofessionals zijn geïdentificeerd, afkomstig uit 94 landen, verzameld op de zevende wereldwijde monitordag (6 mei 2025).

1. Persistente dominantie van ‘hard news’

Reeds dertig jaar geleden riep het eerste GMMP-rapport op tot een verbreding van de nieuwsagenda voorbij de mannelijk gedomineerde domeinen van politieke en economische macht. Niettemin blijkt dat de hiërarchische dominantie van zogenoemd

“hard news” niet alleen in traditionele media is blijven bestaan, maar tevens is overgenomen en versterkt binnen digitale nieuwsplatforms.

Digitalisering heeft derhalve geen fundamentele breuk veroorzaakt met patriarchale journalistieke normen. Integendeel, zij versterkt een nieuwslogica die machtsgecentreerde onderwerpen privilegieert. De uitdaging bestaat uit: (1) het doorbreken van de “hard news”-bias, (2) het systematisch integreren van thema’s die vrouwen in het bijzonder raken, en (3) het vergroten van de zichtbaarheid van vrouwen binnen traditioneel door mannen gedomineerde sectoren.

2. Stagnatie in vooruitgang richting genderpariteit

Na een periode van geleidelijke vooruitgang is de ontwikkeling richting genderpariteit sinds circa 2010 grotendeels tot stilstand gekomen. In geen enkel mediatype wordt een evenwichtige representatie van 50% bereikt.

Dertig jaar na Beijing vormen vrouwen slechts 26% van de personen die in traditionele nieuwsmedia worden gezien, gehoord of besproken (en 29% in online nieuws). Sinds 1995 bedraagt de toename in traditionele media slechts 9 procentpunten.

3. Toegenomen aanwezigheid in politiek en economie, maar marginalisering in sport

De zichtbaarheid van vrouwen in politiek en economisch nieuws is de afgelopen drie decennia aanzienlijk toegenomen (+15 procentpunten). Niettemin blijft sportnieuws een uitgesproken mannelijk domein, waarin vrouwen slechts 15% van de nieuwsactoren en bronnen vertegenwoordigen.

4. Groei in vrouwelijke expertise, maar blijvende kloof in autoriteit

Het aandeel vrouwen dat als expert wordt geciteerd is substantieel gestegen, met de sterkste groei in digitale nieuwsmedia sinds 2015. In traditionele media verloopt de sluiting van de genderkloof in gezaghebbende rollen echter trager dan in meer alledaagse getuigenrollen.

5. Hardnekkige patronen van genderstereotypering

Ondanks maatschappelijke veranderingen blijven gendergebonden representatiepatronen in nieuwsmedia persistent. Vrouwen worden nog steeds circa tweemaal zo vaak als mannen geportretteerd als slachtoffer. In 2025 verschuift het slachtofferschap vooral naar categorieën als huiselijk geweld en andere criminaliteit.

Daarnaast blijven vrouwen relatief vaker geassocieerd met huishoudelijke en zorgrollen, en worden zij vaker beschreven op basis van leeftijd en fysieke kenmerken. Visuele representatie vertoont bovendien blijvende patronen van seksualisering.

6. Media-ongelijkheid overstijgt maatschappelijke realiteit

Genderongelijkheid in nieuwsmedia is aanzienlijk sterker dan ongelijkheid in de geleefde werkelijkheid. Tussen 65% en 75% van de media-ongelijkheid kan niet direct

worden verklaard door maatschappelijke omstandigheden, hetgeen wijst op aanvullende structurele en discursieve factoren binnen nieuwsproductie.

7. Vrouwen als reporters: beperkte vooruitgang

Het aandeel vrouwelijke verslaggevers in traditionele media is sinds 1995 gestegen, maar kent stagnaties. Wereldwijd blijft het aandeel steken rond 37–42%. Hoewel sommige regio's parity benaderen, suggereert het patroon dat nieuwsorganisaties slechts een beperkte mate van vrouwelijke participatie absorberen zonder volledige numerieke gelijkheid te realiseren.

8. Journalistiek geslacht beïnvloedt de genderlens

Onderzoek over drie decennia bevestigt dat vrouwelijke journalisten systematisch vaker vrouwelijke bronnen selecteren en vrouwen centraler positioneren binnen nieuwsverhalen. Deze genderlens is bovendien sterker aanwezig in digitale nieuwsmedia.

9. Gendergerelateerd geweld als blinde vlek

Minder dan 2% van alle nieuwsverhalen behandelt gendergerelateerd geweld, ondanks de mondiale prevalentie ervan. Wanneer GBV wel wordt besproken, hanteren vrouwelijke journalisten vaker een expliciete gender- en mensenrechtenlens.

10. Beperkte kwaliteit vanuit genderperspectief

Het merendeel van de nieuwsverhalen blijft tekortschieten in kwaliteit vanuit genderperspectief. Slechts 3–4% van de verhalen doorbreekt expliciet genderstereotypen, een percentage dat sinds 2015 nauwelijks is veranderd.

De GMMP-conclusie in 2025, dertig jaar na Beijing, is dat de mondiale nieuwsindustrie zich op een cruciaal kantelpunt bevindt. Zonder een fundamentele heroriëntatie van strategieën binnen het nieuws-ecosysteem is een significante vooruitgang richting gendergelijkheid onwaarschijnlijk.

Regionale context

Het Caribisch gebied

Het Caribisch gebied omvat een geografisch en cultureel diverse groep landen, variërend van eilandstaten tot landen aan de Caribische kust van Midden- en Zuid-Amerika. In GMMP 2025 namen twaalf landen deel, verspreid over vier taalgebieden: Spaans, Haïtiaans Kreyòl, Engels en Nederlands.

Country	Gender Inequality Index - 2023	Global Gender Equality Rank 2023
Antigua & Barbuda	0.24	63
Trinidad & Tobago	0.26	69
Cuba	0.30	75
Bahamas	0.32	81
Jamaica	0.36	88
Suriname	0.39	97
Dominican Republic	0.42	106
Guyana	0.43	109
Belize	0.43	110
Haiti	0.62	165

Tabel 1

Gendergelijkheid in het Caribisch gebied

Veel Caribische landen beschikken over wettelijke kaders die gendergelijkheid beschermen en zijn ondertekenaars van CEDAW.

Vrouwen hebben doorgaans goede toegang tot secundair onderwijs en deelname aan de arbeidsmarkt, maar economische ongelijkheid blijft bestaan via loonkloven en hogere werkloosheid.

Culturele normen houden ongelijkheid in stand, vrouwen blijven ondervertegenwoordigd in politiek leiderschap en gendergerelateerd geweld ligt aanzienlijk boven het wereldgemiddelde.

Media in het Caribisch gebied

Nieuwsmedia hebben zowel vooruitgang als belemmeringen veroorzaakt voor gendergelijkheid. Sommige mediabedrijven hebben gedragscodes rond gender en geweld, maar media versterken ook vaak culturele ongelijkheid.

Traditionele media blijven belangrijk, maar sociale media en online platforms winnen terrein. In sommige landen zijn kranten volledig digitaal geworden.

Nationale Context (SURINAME)

Suriname beschikt momenteel niet over een nationaal actieplan dat specifiek gericht is op de implementatie van Sectie J (“Vrouwen en Media”) van het *Beijing Platform for Action*. Niettemin worden gendergelijkheid en de bevordering van vrouwenrechten als nationale prioriteiten erkend binnen het Gender Vision Policy Document 2021–2035, waarin langetermijndoelstellingen zijn vastgesteld binnen zeven strategische beleidsterreinen:

1. Arbeid, inkomen en armoedebestrijding
2. Onderwijs, opvoeding en training
3. Gezondheid
4. Controle en besluitvorming
5. Gendergerelateerd geweld
6. Wet- en regelgeving
7. Milieu en klimaatverandering

Het Ministerie van Binnenlandse Zaken draagt de primaire verantwoordelijkheid voor het nationale genderbeleid via het uitvoerend orgaan, het Bureau Genderzaken (PGI). Dit bureau is belast met de coördinatie, supervisie en monitoring van de uitvoering van het Gender Vision Policy.

Gezien de bestaande uitdagingen met betrekking tot beleidsimplementatie, institutionele capaciteit en dataverzameling, is het noodzakelijk dat het Ministerie van Binnenlandse Zaken en het Bureau Genderzaken in de komende jaren gerichte maatregelen treffen, waaronder:

- Het finaliseren van een organisatiestructuur voor het Bureau Genderzaken die voldoende beslissingsbevoegdheid garandeert, evenals adequate personele, technische en financiële middelen ter bevordering van gendergelijkheid.
- Het Gender Vision Policy Document 2021–2035 operationaliseren door dit te vertalen naar jaarlijkse werkplannen met meetbare indicatoren en duidelijk geformuleerde beoogde resultaten.
- Genderprioriteiten structureel integreren in nationale ontwikkelingsplannen, zodat gendergerelateerde activiteiten expliciet worden opgenomen in de jaarlijkse beleidsplannen en begrotingen van de betrokken ministeries.
- Gender mainstreaming toepassen in de ontwikkeling en uitvoering van alle wet- en regelgeving, beleidsmaatregelen en programma's die door ministeries en wetgevende organen worden geïnitieerd.
- Het instellen van een samenwerkings- en monitoringsmechanisme binnen het Bureau Genderzaken ter ondersteuning van ministeries bij de voorbereiding en uitvoering van jaarlijkse en meerjarige werkplannen, in nauwe samenwerking met ministeriële planningsunits.
- Het onderhouden van structurele samenwerking met maatschappelijke organisaties en relevante stakeholders ter ondersteuning van monitoring, evaluatie en actualisering van genderbeleidsactiviteiten.
- Het ontwikkelen van een nationale genderdatabase, in samenwerking met het Algemeen Bureau voor de Statistiek (GBS), om systematisch

gendersesegregeerde gegevens te verzamelen, analyseren en verspreiden naar leeftijd, geografische locatie en andere relevante variabelen.

- Het instellen van een permanent juridisch toetsingsmechanisme om te waarborgen dat nationale wetgeving en regelgeving in overeenstemming zijn met internationale genderverdragen waarbij Suriname partij is, en om de status van gendergelijkheidswetgeving binnen De Nationale Assemblee te monitoren.

Het huidige systeem van Gender Focal Points (GFP's) binnen de afzonderlijke ministeries heeft niet steeds naar behoren gefunctioneerd. In het kader van nieuwe coördinatie- en monitoringsmechanismen dient dit systeem te worden geëvalueerd om lacunes te identificeren en verbeteringen of alternatieve modellen voor interministeriële afstemming voor te stellen. De verdere uitwerking hiervan zal plaatsvinden door het Bureau Genderzaken en het Ministerie van Binnenlandse Zaken, in overeenstemming met de nationale prioriteitsgebieden.

Mediaregulering en Mediaomgeving in Suriname

De Surinaamse mediasector opereert binnen een juridisch en regulerend kader dat beoogt een evenwicht te realiseren tussen vrijheid van meningsuiting en bescherming van het algemeen belang. De Grondwet van Suriname waarborgt persvrijheid en vrijheid van expressie.

Een belangrijk wettelijk fundament vormt de Telecommunications Provisions Act van 2004, die bepalingen bevat omtrent omroepactiviteiten en telecommunicatie. Binnen deze wet is de Telecommunication Authority Suriname (TAS) belast met het uitgeven van uitzendlicenties, het toewijzen van radiofrequenties en het toezicht op naleving van technische en regulerende standaarden. Radio- en televisiezenders dienen derhalve te beschikken over een geldige TAS-licentie alvorens uitzendingen te verzorgen.

Binnen dit kader kenmerken zich de volgende structurele aspecten van de Surinaamse mediaomgeving:

- Gemengde reguleringscontext: Hoewel constitutionele waarborgen bestaan, kunnen beperkende wetten — met name met betrekking tot smaad en zogenoemde “haatspraak” — invloed uitoefenen op de thematische keuzes van mediaorganisaties.
- Economische beperkingen: Veel media-instellingen worden geconfronteerd met financiële beperkingen, hetgeen onderzoeksjournalistiek kan ondermijnen en de kwetsbaarheid voor economische of politieke druk kan vergroten.
- Gefragmenteerd toezicht: Media regulering is gedecentraliseerd en kent geen onafhankelijke centrale media-autoriteit, waardoor consistente beoordeling van naleving en mediapluriformiteit wordt bemoeilijkt.
- Zelfcensuur: Als gevolg van juridische risico's, financiële druk en sociale beperkingen kunnen journalisten terughoudend zijn in het behandelen van gevoelige onderwerpen. Dit vormt een relevante factor bij de interpretatie van media-inhoud en de resultaten van mediemonitoring.

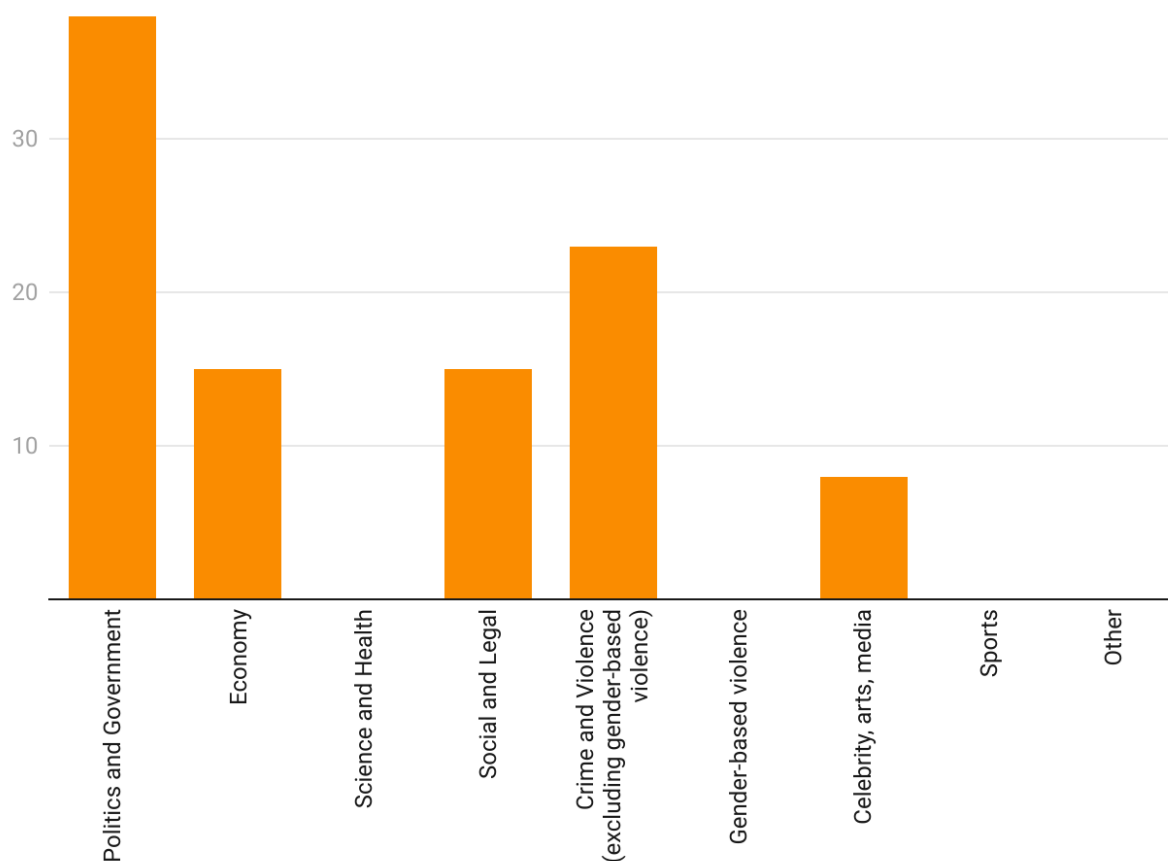
SAMENVATTING

De meest recente resultaten van de GMMP-monitoring tonen aan dat vrouwen structureel ondervertegenwoordigd blijven in de nieuwsmedia. In traditionele media maken vrouwen slechts 30% uit van de nieuwsbronnen, wat een significante daling van 8 procentpunten betekent ten opzichte van 2020 (38%).

In online media is het aandeel vrouwelijke bronnen gestegen tot 22%, maar dit cijfer blijft opvallend laag. Vrouwen zijn vrijwel volledig afwezig in berichtgeving over wetenschap, gezondheid, sport en economie. Alleen binnen sociaal-juridische thema's in online nieuws vormen vrouwen een meerderheid van de bronnen (56%). Opmerkelijk is dat in de categorieën sport en celebrity/media geen enkele vrouwelijke bron werd geregistreerd.

Figuur 1

[Subjects print, radio & television]

Created with Datawrapper

Deze ongelijke representatie wordt verder versterkt door hardnekkige genderstereotypen. Media portretteren mannen en vrouwen niet alleen in onevenredige aantallen, maar ook via frames die rollen en kenmerken op stereotiepe wijze vastleggen. Dergelijke framing draagt bij aan blijvende en onjuiste percepties van sociale verhoudingen (Hall et al., 2013).

De wijze waarop vrouwen en mannen worden afgebeeld is nauw verbonden met bredere politieke, sociale, culturele en economische structuren, en beïnvloedt rechtstreeks de manier waarop beleid wordt ontworpen, uitgevoerd en geëvalueerd.

Onderzoek toont consistent aan dat mannen voornamelijk worden gerepresenteerd binnen de publieke en professionele sfeer, terwijl vrouwen vaker worden geassocieerd met de private sfeer (Van Zoonen, 1999; Macdonald, 1995; Smelik, 1999; Milestone & Meyer, 2012). Hierdoor worden mannen doorgaans gekoppeld aan hard news-onderwerpen zoals politiek en economie en aan zogenoemde “harde” professionele rollen, terwijl vrouwen vaker verschijnen in soft news-domeinen zoals sociale kwesties of wetgeving en in “zachtere” beroepsrollen (De Vuyst et al., 2016).

Bevindingen uit de zevende editie van de GMMP laten zien dat vrouwen binnen print, radio en televisie relatief beter vertegenwoordigd zijn als bronnen in de domeinen economie (42%) en politiek (37%) in vergelijking met andere onderwerpen. Deze zichtbaarheid heeft echter nauwelijks invloed op het algemene beeld. In online media

zijn vrouwen sterk vertegenwoordigd binnen sociaal-juridische thema's (56%), maar in de meeste andere domeinen blijft hun aanwezigheid uiterst beperkt.

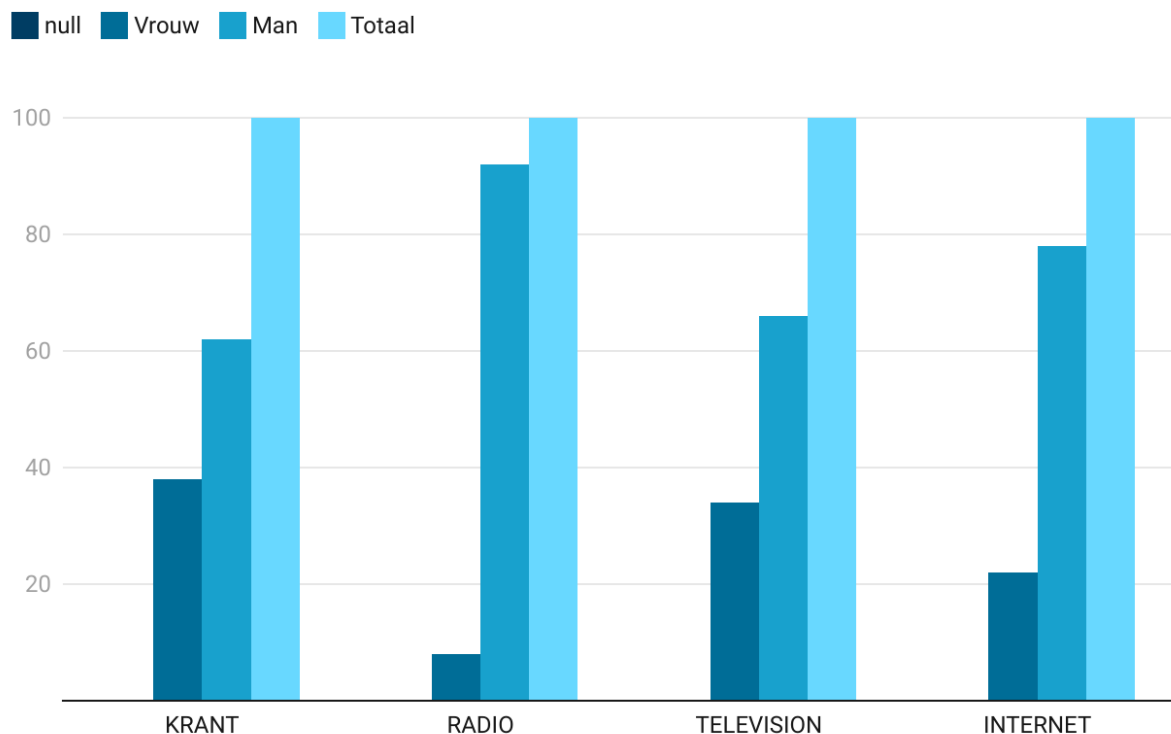
Opmerkelijk is dat er geen vrouwelijke bronnen werden opgenomen in berichtgeving over sport, celebrity/media of gendergerelateerd geweld.

Gemiddeld blijft het aandeel vrouwelijke nieuwsbronnen alarmerend laag:

- Print/Radio/TV: 12,4%
- Internet: 11,0%

Figuur 2

[Vrouwen in het nieuws (bronnen) per medium Verdeling naar geslacht van alle media]

Created with Datawrapper

Het minimale verschil tussen traditionele en online media wijst erop dat beide sectoren onvoldoende vooruitgang boeken en dat structurele genderongelijkheid binnen journalistieke praktijk blijft voortbestaan.

Hoewel de afgelopen jaren diverse trainingsprogramma's zijn aangeboden aan mediaprofessionals, is er weinig zichtbare verbetering gerealiseerd. Ook beleidsmatige opvolging is beperkt gebleven. Binnen het beleid van de betrokken ministeries — namelijk het Ministerie van Binnenlandse Zaken (genderbeleid), het Ministerie van Transport, Communicatie en Toerisme (medialicenties) en het Ministerie van Onderwijs, Wetenschap en Cultuur (mediabeleid) — ontbreken

concrete acties of effectieve implementatie van Sectie J (*Vrouwen en Media*) van het Beijing Platform for Action.

Hierdoor blijft de rol van de overheid in het bevorderen van gendergelijkheid binnen de mediasector onderontwikkeld en onvoldoende uitgevoerd.

Daarnaast heeft Suriname weliswaar belangrijke internationale verdragen geratificeerd, waaronder CEDAW (1993), het Verdrag inzake de Rechten van het Kind (1993), het ICPD-Actieprogramma (1994), het Beijing Platform for Action (1995) en de Belém do Pará-Conventie (2002), maar deze verplichtingen zijn nauwelijks vertaald naar nationale mediabeleidskaders, monitoringmechanismen of concrete interventies.

Deze bevindingen onderstrepen de dringende noodzaak van:

- Beleidsintegratie: expliciete opname van gendergelijkheid in mediabeleid, licentieprocedures en regulerend toezicht.
- Institutionele verantwoordelijkheid: een duidelijke taakverdeling tussen de ministeries die betrokken zijn bij de implementatie van Sectie J.
- Monitoring en handhaving: systematische dataverzameling, vastgestelde benchmarks en periodieke rapportage over genderrepresentatie in de media.
- Capaciteitsopbouw: gerichtere en effectievere training van mediaprofessionals ter bevordering van gendersensitieve journalistiek.

Versterking van deze beleidsdomeinen is essentieel om structurele ongelijkheid in de mediasector te verminderen en naleving van zowel nationale als internationale verplichtingen te waarborgen.

EEN DAG IN HET NIEUWS VAN SURINAME

Op dinsdag 6 mei 2025 werd het Media Monitoring Project eveneens uitgevoerd in Suriname. Gedurende de dag werden in totaal 110 media-items geanalyseerd.

Tabel 2

MEDIA	AANTAL
KRANTENARTIKELN	13
TELEVISIEBERICHTEN	31
RADIOBERICHTEN	21
INTERNETBERICHTEN	45

De media-agenda was grotendeels gericht op politieke berichtgeving, met een sterke nadruk op de aankomende verkiezingen voor De Nationale Assemblée (parlementsverkiezingen). De berichtgeving bestond voornamelijk uit promotie van kandidaten en campagneboodschappen, aangevuld met initiatieven voor kiezersvoorlichting, zoals toelichtingen op het verkiezingsproces. Deze focus wijst op een strategisch gebruik van de media om de publieke opinie te beïnvloeden en de electorale participatie te stimuleren in de periode voorafgaand aan de verkiezingen.

Binnen de geanalyseerde items werden in totaal 148 bronnen geïdentificeerd (zie Tabel 3). Deze bronnen omvatten individuen, literatuur en andere mediaorganisaties.

Tabel 3

MEDIA	AANTAL
KRANTENARTIKELN	17
TELEVISIEBERICHTEN	38
RADIOBERICHTEN	13
INTERNETBERICHTEN	80

In totaal leverden 122 verslaggevers, nieuwsankers en interviewers een bijdrage aan de productie van de gemonitorde media-inhoud. Opvallend is dat televisie- en online nieuwsplatforms doorgaans gebruikmaakten van ongeveer drie verslaggevers om zes tot zeven items te produceren, terwijl radionieuws vaak werd verzorgd door één nieuwslezer die verantwoordelijk was voor circa vijf items.

DE CONTEXT

Het media landschap van Suriname is divers en meertalig, wat de complexe culturele samenstelling en politieke omgeving van het land weerspiegelt. De mediasector omvat een combinatie van staatsmedia en particuliere nieuwsorganisaties, actief binnen print, radio, televisie en in toenemende mate digitale platforms. Traditionele media, zoals kranten en radio, blijven invloedrijk, met name onder oudere doelgroepen en in landelijke districten, terwijl online nieuwsplatforms aan belang hebben gewonnen onder jongere publieken en stedelijke bevolkingsgroepen.

Media inhoud in Suriname wordt sterk beïnvloed door politieke ontwikkelingen, waarbij verkiezingsperioden leiden tot hoge volumes campagnegerelateerde berichtgeving. Nieuwsproductie is veelal geconcentreerd in Paramaribo, en verslaggeving is vaak afhankelijk van officiële bronnen, waaronder regeringsvertegenwoordigers en politieke woordvoerders. Deze structurele afhankelijkheid van institutionele stemmen heeft gevolgen voor de diversiteit in brongebruik, waaronder de genderrepresentatie.

De GMMP-monitoring werd uitgevoerd om te beoordelen in welke mate vrouwen en mannen worden gerepresenteerd in de Surinaamse nieuwsmedia, zowel als onderwerp van berichtgeving als bron. De monitoring biedt een momentopname van genderpatronen in nieuwsinhoud en journalistieke praktijk, en draagt bij aan zowel mondiale vergelijkende data als nationale beleidsreflectie.

Gemonitorde media en steekproefverantwoording

De monitoring werd uitgevoerd op dinsdag 6 mei 2025, in overeenstemming met de mondiale methodologie van de GMMP. De geselecteerde mediaorganisaties werden gekozen op basis van hun nationale relevantie, publieksbereik, geloofwaardigheid en representatie van verschillende eigendomsstructuren en taalgemeenschappen.

Bijzondere aandacht werd besteed aan de meertalige context van Suriname. Media werden geselecteerd in het Nederlands, evenals in veel gesproken gemeenschaps-

en omgangstalen zoals Sarnami, Javaans en Sranantongo, dat fungeert als lingua franca tussen etnische groepen.

De steekproef omvatte:

- twee grote nationale dagbladen
- twee breed toegankelijke radionieuwsaanbieders
- vier toonaangevende online nieuwsplatforms
- vier televisieomroepen met nieuwsuitzendingen

Deze selectie waarborgde dekking over verschillende mediaformats en weerspiegelde de meest invloedrijke nieuwsbronnen die het publieke discours in Suriname vormgeven.

Op basis van deze overwegingen werden de volgende mediaorganisaties opgenomen:

Kranten

- *De Ware Tijd*
- *Times of Suriname*

Radio

- *Radio 10*
- *Radio Garuda*

Online nieuwsplatforms

- *Starnieuws*
- *Keynews*
- *Sun.sr*
- *Waterkant.net*

Televisie

- *TV Trishul*
- *STVS*
- *ATV*
- *ABC Televisie*

Monitoring team

Het Surinaamse monitoringteam bestond uit getrainde coders die deelnamen aan zowel online als fysieke GMMP-capaciteitsopbouwsessies. Deze trainingen waren

gericht op gestandaardiseerde coderingsprocedures, selectiecriteria en gendersensitieve media-analyse.

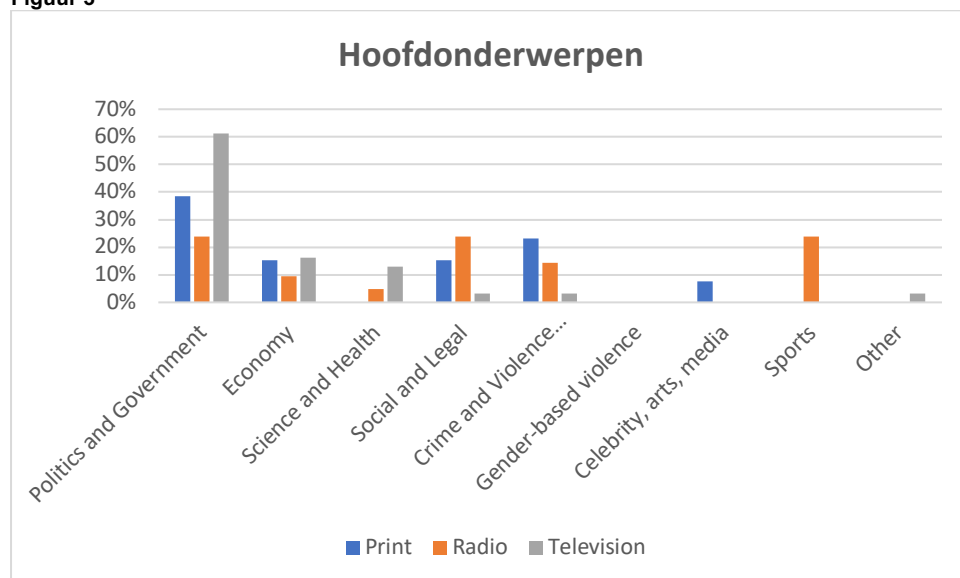
Het monitoringteam bestond uit:

1. Sandra Clenem
2. David Bijlhout
3. Mitera Clenem
4. Sharon Linger
5. Keshia Marengo
6. Janiva Samuels

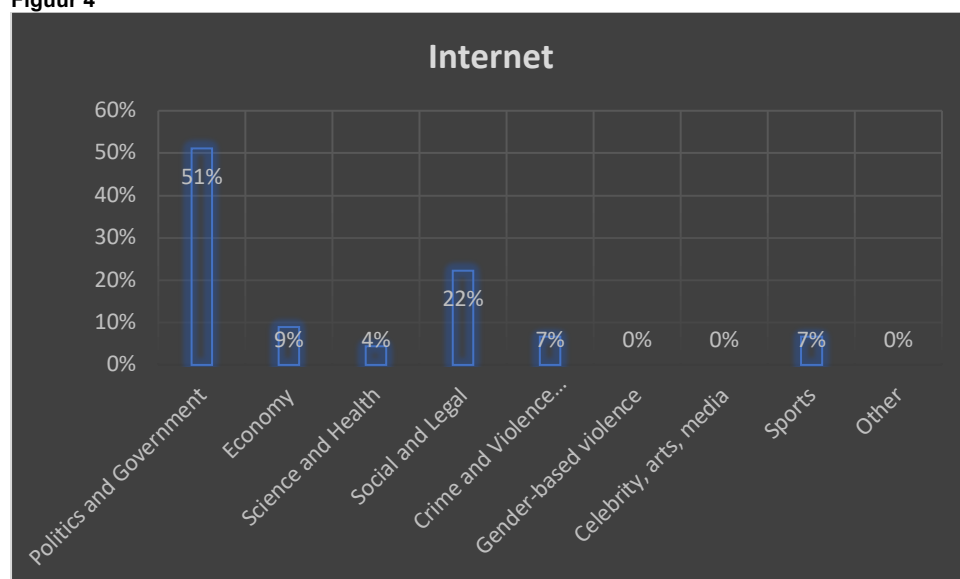
Het team werkte in nauwe samenwerking om consistentie, nauwkeurigheid en naleving van de GMMP-monitoringstandaarden te waarborgen.

ONDERWERPEN IN HET NIEUWS

Figuur 3

Figuur 4

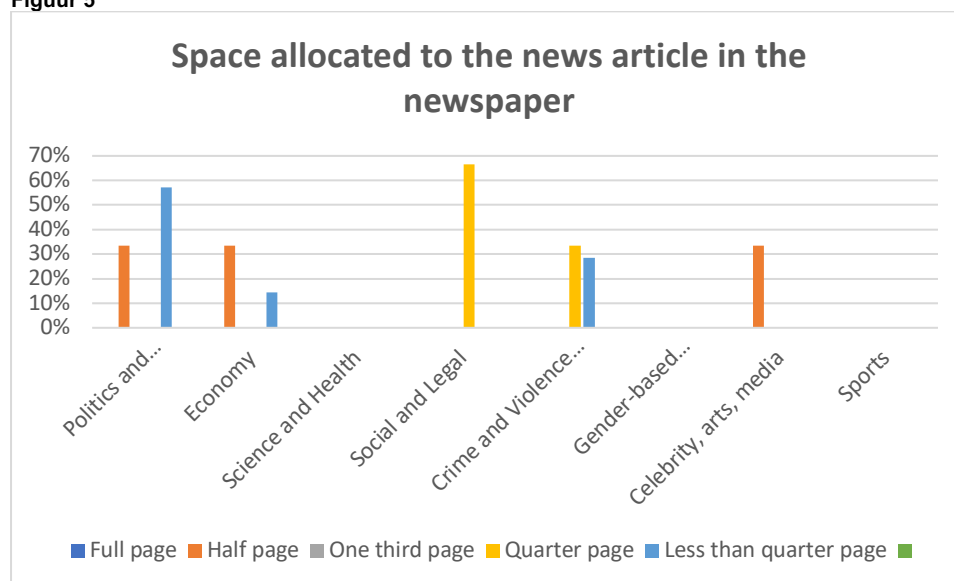

Zoals weergegeven in Figuren [3 & 4] was politiek het dominante nieuwsonderwerp in zowel traditionele media (41%) als online nieuws (51%). Dit is niet verrassend, aangezien de voorbereidingen voor de aankomende verkiezingen in volle gang waren en politieke actoren actief media-aandacht zochten.

Politieke berichtgeving was bijzonder prominent op televisie, waar deze maar liefst 61% van alle nieuwsitems uitmaakte. Het is daarnaast belangrijk op te merken dat reportages die werden gecategoriseerd onder “sociaal-juridische” kwesties vaak werden gekaderd binnen de context van politieke campagnes of tegen-campagnes, in plaats van als zelfstandige sociale verslaggeving.

Foto's van politieke campagnes besloegen bovendien regelmatig een aanzienlijk deel van de voorpagina's van kranten, wat de sterke focus op electorale politiek verder onderstreept.

Figuur 5

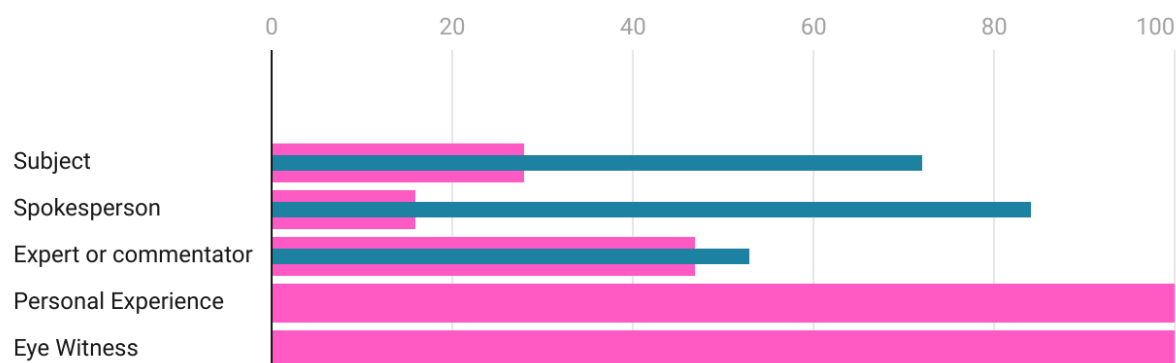
NIEUWSSUBJECTEN EN BRONNEN

De studie van 2025 toont aan dat vrouwen in traditionele media het meest frequent werden geraadpleegd als experts binnen de domeinen politiek en overheid (37%), economie (42%) en criminaliteit (33%).

In online media wijkt dit patroon echter af. Daar werden vrouwen het vaakst geraadpleegd in verband met sociaal-juridische kwesties (56%), gevolgd door politiek en overheid (22%) en wetenschap en gezondheid (20%).

Figuur 6

Female Male

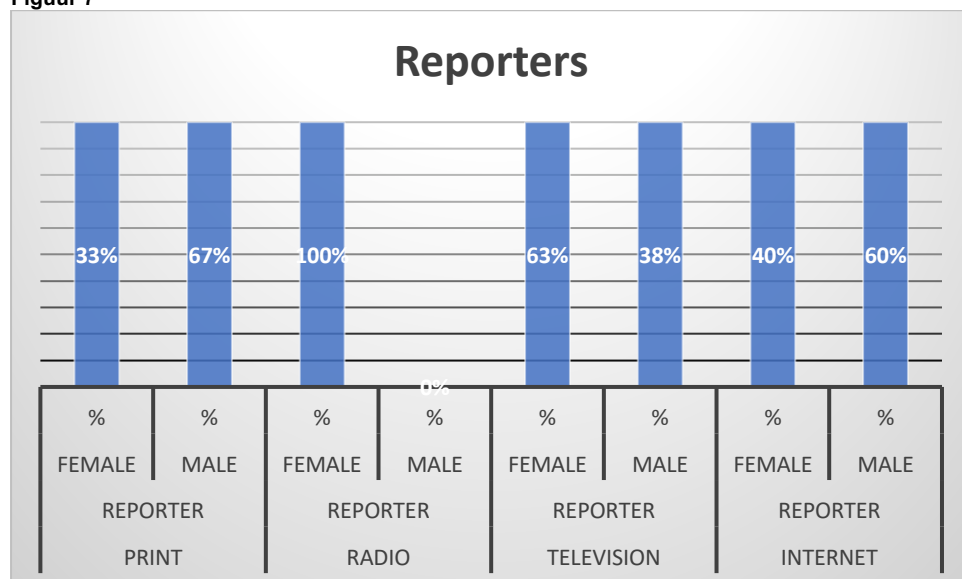
Created with Datawrapper

In totaal werden tijdens de monitordag 64 personen geïnterviewd. Onder de geïnterviewden werd één vrouw geraadpleegd als ooggetuige en werd één vrouw opgenomen op basis van persoonlijke ervaring.

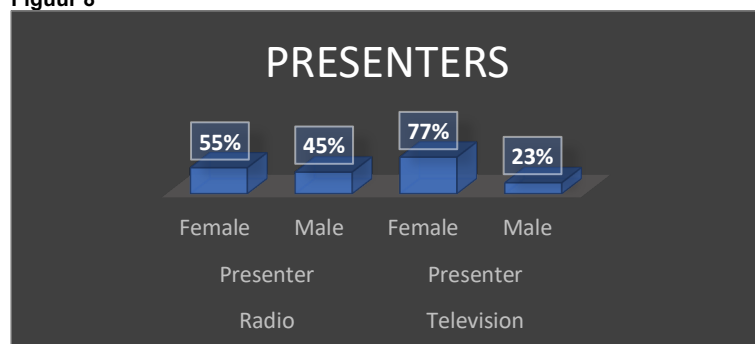
Zoals weergegeven in Figuur 6 werden mannen vaker geraadpleegd als experts (53%) dan vrouwen (47%). Mannen werden bovendien aanzienlijk vaker benaderd als woordvoerders (84%), terwijl vrouwen in deze rol slechts 16% vertegenwoordigden.

JOURNALISTEN EN VERSLAGGEVERS

Figuur 7

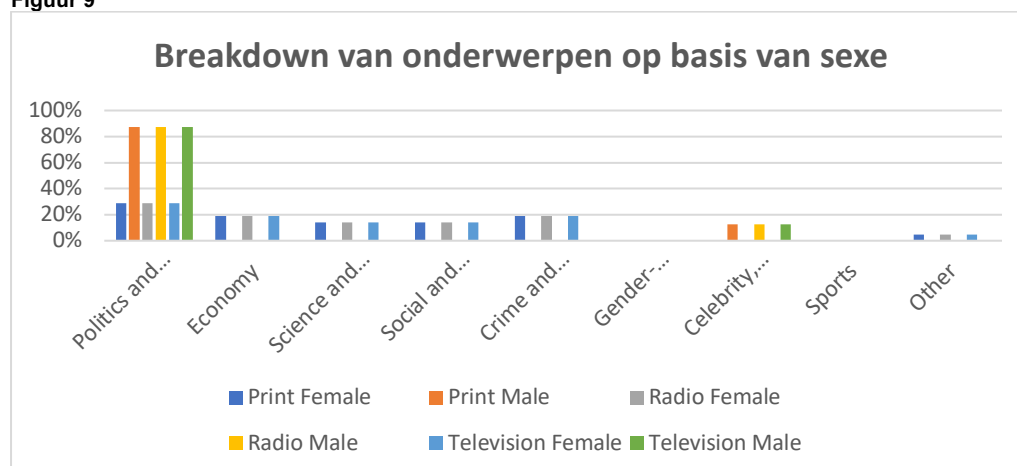
Figuur 8

Het nieuws wordt overwegend gepresenteerd door vrouwen. Op de radio is 55% van de nieuwslezers vrouwelijk, terwijl dit aandeel op televisie stijgt tot 77%.

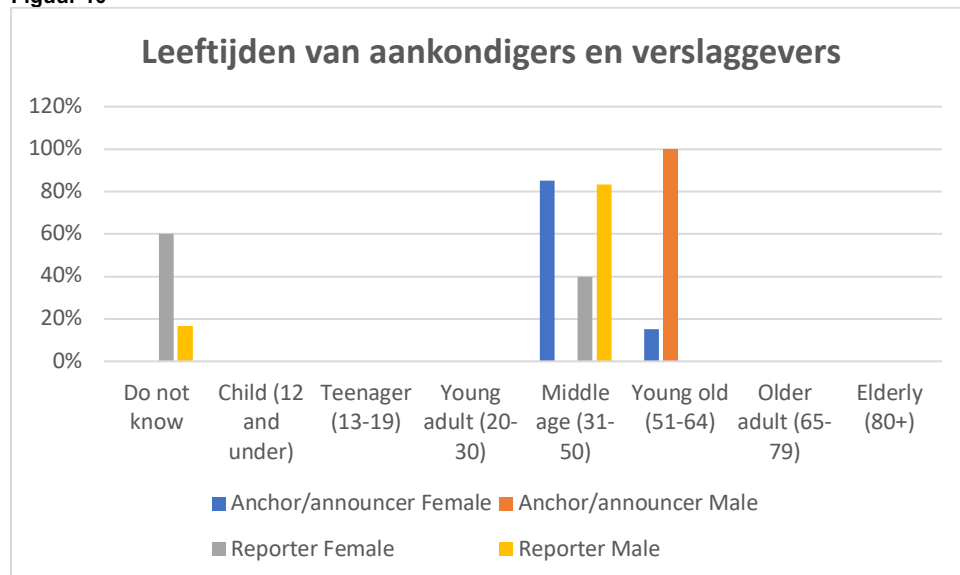
The news is predominantly presented by women. On radio, **55%** of newsreaders are female, while on television this figure rises to **77%**.

Figuur 9

De tabel toont aan dat politieke onderwerpen in zowel traditionele als online nieuwsmedia overwegend door mannen worden verslagen, die verantwoordelijk zijn voor 88% van de berichtgeving.

Figuur 10

Dit suggereert dat mannen nog steeds vaker worden toegewezen aan zogenoemde “hard news” domeinen, zoals politiek en bestuur, terwijl vrouwen mogelijk sterker geconcentreerd zijn in andere journalistieke functies.

Leeftijdspatronen

De leeftijden van nieuwslezers en verslaggevers varieerden van 31 tot 64 jaar. De meeste vrouwelijke presentatoren bevonden zich in de leeftijdscategorie van 31 tot 50 jaar, terwijl de grootste groep mannelijke presentatoren viel binnen de leeftijdsgroep van 51 tot 64 jaar.

Een aantal verslaggevers kon niet visueel worden beoordeeld vanwege een gebrek aan scherm aanwezigheid, waarbij vrouwen de grootste groep binnen deze categorie vormden.

In het algemeen geldt dat, hoewel vrouwen zichtbaar zijn binnen nieuwsredacties, hun participatie niet noodzakelijkerwijs resulteert in gelijke autoriteit, gelijke toewijzing van onderwerpen of een vergelijkbare invloed op bronselectiepraktijken.

JOURNALISTIEKE PRAKTIJK: OVER DE CENTRALITEIT VAN VROUWEN, GENDERSTEREOTYPEN EN RECHTENGEBOUDEN REPORTAGE

De bevindingen geven aan dat geen van de gemonitorde nieuwsitems gendergerelateerd geweld (GBV) als centraal onderwerp behandelde. Gendergerelateerd geweld verwijst naar vormen van geweld die worden gepleegd tegen individuen op basis van hun gender of sociaal geconstrueerde genderrollen. Hoewel vrouwen en meisjes onevenredig vaak worden getroffen, kunnen ook mannen, jongens en personen met diverse genderidentiteiten hiermee geconfronteerd worden.

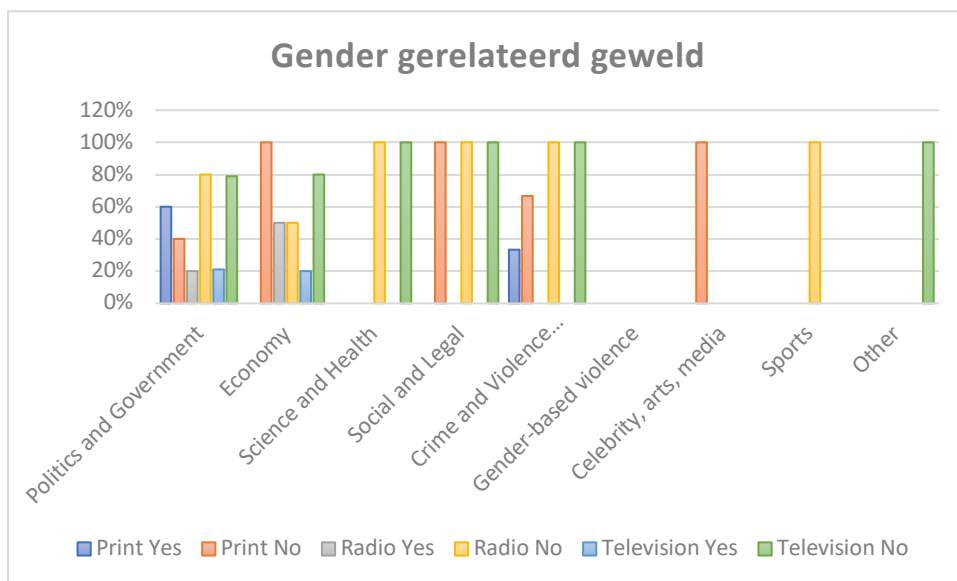
Gendergerelateerd geweld omvat een breed spectrum aan verschijningsvormen, waaronder:

- **Fysiek geweld**, zoals mishandeling en lichamelijk letsel

- **Seksueel geweld**, waaronder verkrachting, seksueel misbruik en intimidatie
- **Psychologisch en emotioneel geweld**, zoals bedreiging, vernedering en dwingende controle
- **Economisch geweld**, waaronder financiële ontzegging of opgelegde afhankelijkheid
- **Schadelijke praktijken**, waaronder gedwongen huwelijken en zogenoemd eengerelateerd geweld

De onderliggende oorzaken van gendergerelateerd geweld worden vaak in verband gebracht met structurele ongelijkheden, ongelijke machtsverhoudingen en discriminerende culturele normen en genderstereotypen. GBV vormt een fundamentele schending van de mensenrechten en heeft diepgaande en langdurige gevolgen voor het lichamelijke en psychologische welzijn van overlevenden.

Figuur 11

FOCUS OP GENDERGERELATEERD GEWELD

Gendergerelateerd geweld (GBV) blijft een cruciaal mensenrechten- en volksgezondheidsvraagstuk, dat vrouwen en meisjes onevenredig zwaar treft. Media-aandacht speelt een centrale rol in het vergroten van bewustwording, het bevorderen van verantwoordelijkheid en het ondersteunen van preventie-inspanningen.

De GMMP-monitoring registreerde echter geen enkel nieuwsbericht dat tijdens de monitordag gendergerelateerd geweld als onderwerp had.

Deze afwezigheid betekent niet dat GBV niet voorkomt in Suriname. Integendeel, zij suggereert dat dergelijke verhalen mogelijk geen prioriteit krijgen binnen de redactionele agenda, ondergerapporteerd blijven, of niet worden gekaderd als structurele genderproblematiek.

Het ontbreken van berichtgeving over GBV vormt een gemiste kans voor rechtengerichte journalistiek en versterkt de stilte rondom geweld dat nauw verbonden is met genderongelijkheid.

Toekomstige mediemonitoring en trainingen zouden een grotere focus moeten stimuleren op verslaggeving over GBV, op benaderingen die de overlevenden centraal stellen, en op de inclusie van vrouwenstemmen in verhalen over geweld en rechtvaardigheid.

GESELECTEERDE CASE STUDIE

Toegang tot schoon drinkwater

Een televisie-item berichtte over inspanningen om schoon drinkwater beschikbaar te maken voor gemeenschappen buiten de stad. Toegang tot water is rechtstreeks verbonden met de Duurzame Ontwikkelingsdoelen (SDG's) en is essentieel voor gezondheid en welzijn.

Het nieuwsitem bevatte uitsluitend regeringsvertegenwoordigers en nam geen enkele stem op van gemeenschapsleden die direct worden getroffen door waterschaarste.

Aangezien wateronzekerheid vaak een onevenredige last legt op vrouwen — die doorgaans verantwoordelijk zijn voor huishoudelijke zorg en het verzamelen van water verzwakt de afwezigheid van vrouwenstemmen de maatschappelijke relevantie van het bericht.

Een meer gendersensitieve benadering zou interviews met vrouwelijke bewoners hebben omvat om geleefde realiteiten te weerspiegelen en het publieke begrip van het probleem te versterken.

Deze casus illustreert een breder patroon: vrouwenperspectieven worden vaak uitgesloten, zelfs in verhalen waarin gendergebonden gevolgen significant zijn.

SAMENVATTING EN CONCLUSIES

De GMMP 2025-monitoring bevestigt dat genderongelijkheid in de Surinaamse nieuwsmedia diep en structureel verankerd blijft. Vrouwen zijn nog steeds aanzienlijk ondervertegenwoordigd als onderwerp van nieuwsberichtgeving en als nieuwsbron, met name binnen domeinen die traditioneel worden geassocieerd met macht en autoriteit, zoals politiek, economie, wetenschap en sport.

Hoewel vrouwen zeer zichtbaar zijn als nieuwslezers en presentatoren, vertaalt deze zichtbaarheid zich niet in een gelijke vertegenwoordiging als experts, woordvoerders of besluitvormers binnen nieuwsverhalen.

De mediainhoud blijft genderstereotypen reproduceren door mannen vaker in gezaghebbende rollen te plaatsen en de aanwezigheid van vrouwen te beperken tot specifieke thematische domeinen. De vrijwel volledige afwezigheid van vrouwen in sportberichtgeving en het ontbreken van verslaggeving over gendergerelateerd geweld wijzen op ernstige lacunes in inclusieve journalistiek.

De bevindingen tonen aan dat zowel traditionele als online media in de loop der tijd onvoldoende vooruitgang hebben geboekt, en dat toezeggingen op het gebied van gendergelijkheid nog niet effectief zijn geïnstitutionaliseerd in mediabeleid of journalistieke praktijk.

AANBEVELINGEN EN ACTIEPLAN 2026–2030

Om gendergelijkheid binnen de Surinaamse mediasector te bevorderen, is gecoördineerde actie noodzakelijk op het niveau van beleid, instituties en journalistieke praktijk.

1. Beleidsintegratie

Gendergelijkheid dient expliciet te worden opgenomen in nationale mediabeleidskaders, waaronder licentieprocedures, redactiereglementen en normen voor publieke omroeporganisaties.

2. Institutionele verantwoordelijkheid

De relevante ministeries dienen duidelijke verantwoordelijkheden vast te stellen voor de implementatie van Sectie J (*Vrouwen en Media*) van het Beijing Platform for Action, ondersteund door interministeriële coördinatiemechanismen.

3. Monitoring en benchmarks

Er dient een nationaal systeem voor voortdurende gender-monitoring te worden opgezet, met onder meer:

- jaarlijkse dataverzameling
- duidelijke verbeteringsdoelstellingen
- regelmatige publieke rapportage

4. Capaciteitsopbouw

Trainingsprogramma's moeten verder gaan dan bewustwording en zich richten op concrete veranderingen binnen nieuwsredacties, waaronder:

- gendersensitieve bronselectie
- het vermijden van stereotypering
- het vergroten van het aantal vrouwelijke experts in hard news
- rechtengerichte verslaggeving over gendergerelateerd geweld

5. Bevordering van vrouwenstemmen

Mediaorganisaties dienen actief databanken van vrouwelijke experts uit te breiden, diversiteit in woordvoerdersselectie te waarborgen en redactionele streefdoelen te formuleren voor evenwichtige representatie.

6. Versterking van GBV-berichtgeving

Journalisten dienen te worden getraind in ethische en overlevingsgerichte verslaggeving over gendergerelateerd geweld, waarbij GBV wordt benaderd als een maatschappelijk vraagstuk in plaats van een privé-incident.

Bijlage 1. METHODOLOGIE

Methodologie

Gedurende een volledige cyclus van 24 uur monitoren duizenden vrijwilligers, van de Stille Oceaan tot het Caribisch gebied, hun nationale nieuwsmedia en dragen zij de stem van hun land bij aan deze belangrijke momentopname van genderrepresentatie in de nieuwsmedia. De zevende editie van de GMMP werd gekenmerkt door verschillende primeurs, die de verbeteringen benadrukken die in de loop der jaren in deze studie zijn doorgevoerd.

Voor het eerst in de geschiedenis van de GMMP werd in 2025 volledig gebruikgemaakt van elektronische dataverzameling, zonder handgeschreven formulieren. Coderingsformulieren werden ingediend bij het technische team, hetzij rechtstreeks via het platform, hetzij via de spreadsheetversie van het vertrouwde coderingssjabloon. Dit was tevens de eerste keer dat het merendeel van de online dataverzameling werd uitgevoerd door nationale teams, die verantwoordelijk waren voor meer dan 12.000 invoeren.

Een andere primeur was de prominente aanwezigheid van internetnieuwsitems, die op mondiaal niveau en in zes van de acht regio's het aantal radio-items overtroffen. Dit weerspiegelt de voortdurende verschuiving richting digitale nieuwsbronnen.

Ondanks deze ontwikkelingen is de fundamentele GMMP-methodologie door de decennia heen consistent gebleven, waardoor vergelijkbaarheid van bevindingen tussen verschillende onderzoeksrondes behouden blijft.

Hoe de monitoring plaatsvond

De GMMP-monitordag bracht een uitgebreid wereldwijd netwerk van vrijwilligers samen, allen toegewijd aan het beantwoorden van de vraag: *hoe wordt gender weergegeven op een gewone nieuwsdag?* De nationale GMMP-netwerken, variërend van universitaire onderzoeksteams tot media-advocacygroepen, brachten diepgaande expertise mee over lokale media-ecosystemen. Dit waarborgde dat de verzamelde gegevens contextueel onderbouwd waren en de nuances van nieuwsberichtgeving wereldwijd accuraat weerspiegelden.

In sommige regio's vond samenwerking over landsgrenzen heen plaats. Teams in Latijns-Amerika en Azië ondersteunden buurlanden bij data-invoer, zodat kennis en inspanningen gedeeld konden worden waar nodig.

In aanloop naar de monitordag organiseerden het WACC-team en regionale coördinatoren een reeks trainingssessies over de GMMP-methodologie. Landenteams ontvingen opfrustraining over steekproefmethoden en monitoringprocedures, evenals een introductie tot de geactualiseerde thematische categorieën.

Teams konden kiezen uit twee monitoringsopties:

- **Volledige monitoring**, die een gedetailleerd beeld biedt van genderrepresentatie in nieuwsmedia
- **Korte monitoring**, die enkel de kernindicatoren van de GMMP registreert

Dataverzameling en coderingsplatform

De trainingen omvatten tevens instructies voor het gebruik van het speciaal ontwikkelde GMMP-dataplatform, dat sinds 2015 wordt ingezet. Het platform is beschikbaar in het Engels, Frans en Spaans en fungeert als centraal systeem voor het consolideren van de gegevens die door nationale teams na de monitordag worden ingediend.

Op de monitordag zelf wordt de initiële dataverzameling offline uitgevoerd, aangezien discussie en reflectie een essentieel onderdeel vormen van het monitoringproces. Deze gezamenlijke sessies stellen teams in staat bevindingen te evalueren, interpretaties te vergelijken en consistentie te waarborgen.

Ter ondersteuning van de nauwkeurigheid werden radio- en televisie-uitzendingen opgenomen en werden kopieën van digitale en gedrukte media verzameld ter referentie.

Kernindicatoren en aanvullende kwalitatieve analyse

De GMMP-vragen verzamelen kwantitatieve gegevens over vier kerncomponenten van elk nieuwsitem:

1. **Over het nieuwsverhaal:** onderwerp, plaatsing en reikwijdte
2. **Over de personen in het verhaal:** nieuwssubjecten en bronnen
3. **Over nieuwsprofessionals:** nieuwslezers, presentatoren en verslaggevers
4. **Over de kwaliteit van het verhaal vanuit genderperspectief:** stereotypering, centraliteit van vrouwen, mensenrechten- en gendergelijkheidskaders

Landenteams konden daarnaast tot drie extra vragen toevoegen over de personen in het verhaal, om specifieke nationale aandachtspunten te onderzoeken.

Bovendien leverden teams kwalitatieve context ter ondersteuning van interpretatie, door onder meer de nieuwsagenda van de monitordag te beschrijven, de selectie van media-outlets toe te lichten en kenmerken van het nationale mediasysteem te benoemen.

Teams voerden ook een gestructureerde kwalitatieve analyse uit volgens het standaard GMMP-raamwerk, waarmee kwantitatieve data werd aangevuld met inzichten die patronen en trends in genderrepresentatie helpen verklaren.

Media bands en steekproefrichtlijnen

Hoewel teams niet beperkt waren in het aantal media-outlets dat zij konden monitoren, werd richtlijn gegeven via het GMMP “media bands”-schema, dat sinds 2005 wordt toegepast. Dit systeem bevordert een evenwichtige verdeling van gegevens en biedt landen aanwijzingen over het minimumaantal te monitoren media.

De bands werden vastgesteld op basis van het totale aantal media van elk type in een land. Door de jaren heen werd desktoponderzoek gebruikt om deze aantallen te bepalen, waarna ze werden gevalideerd door landenteams.

Voor deze editie bleken veel eerder gebruikte mediaonderzoekdatabanken verouderd. Daarom werd teruggегреpen op historische GMMP-databanken als referentie voor nationaal relevante media-outlets. Deze lijst werd vervolgens beoordeeld en bevestigd door nationale en regionale coördinatoren.

In verschillende landen is het aantal relevante media-outlets sinds 2020 afgenomen, wat wijst op verschuivingen in het medialandschap. Als gevolg hiervan werd het aantal media bands verminderd; zo werden de bands voor omroepmedia teruggebracht van vijf naar drie.

Voor internetnieuws werden landen gerangschikt op basis van internetgebruikscijfers van de International Telecommunication Union (ITU) en vervolgens gegroepeerd in overeenkomstige media bands.

Conclusie

Van klaslokalen en kantoren tot gedeelde virtuele ruimtes: het GMMP-netwerk transformeerde één gewone nieuwsdag in een wereldwijd representatieve momentopname van gender in de media. Deze prestatie zou niet mogelijk zijn geweest zonder de inzet van duizenden vrijwilligers, wier zorgvuldige monitoring van media-outlets wereldwijd deze belangrijke traditie van mediabewaking in stand houdt.

Referenties

Lynn, P. (2018). *Tackling Panel Attrition*. In: Vannette, D., Krosnick, J. (eds) *The Palgrave Handbook of Survey Research*. Palgrave Macmillan, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-319-54395-6_19

Bijlage 2. Lijst van Monitoren

1. Sandra Clenem (V) – Nationale Coördinator
2. David Bijlhout (M)
3. Mitera Clenem (V)
4. Sharon Linger (V)
5. Keshia Marengo (V)
6. Janiva Samuels (V)

WACC
80 Hayden Street
Toronto
ON M4Y 3G2
Canada

Tel: +1 416 691 1999
gmmp@waccglobal.org
www.whomakesthenews.org

FB [@Global.Media.Monitoring.Project](#)
X [@whomakesthenews](#)
Instagram [@gmmpglobal](#)

DRisa Management Consultancy, Training &
Coaching (DMC)

Harry Vosstraat 5

Suriname

Tel: (597) 401653/ 8186794

drisaconsults@gmail.com

[linkedin.com/in/drisa-mgt-andmore2023](https://www.linkedin.com/in/drisa-mgt-andmore2023)